

ע"פ 7773/17 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7773/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט א' שהם

מדינת ישראל

המערערת:

נגד

פלוני

המשיב:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי

באר שבע מיום 23.08.2017 בת"פ

13218-03-16 שניתן על ידי כבוד השופט א'

משניות

י"ז בחשון תשע"ח (6.11.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד נגה בן סידי

בשם המערערת:

עו"ד אהוד בן יהודה

בשם המשיב:

גב' ברכה וייס

בשם שירות המבחן

למבוגרים:

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לאחר ששמענו את טיעוני באי כוח הצדדים ואת דברי נציגת שירות המבחן למבוגרים החלטנו לקבל את ערעור המדינה ולהחמיר בעונשו של המשיב.

אנו סבורים כי העונש שהושת על המשיב אינו משקף בצורה הולמת את חומרת המעשים שבביצועם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לעונש [חבלה חמורה בנסיבות מחמירות

ותקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג)].

יתר על כן, לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב צירף שני תיקים נוספים שהיו תלויים ועומדים נגדו, במסגרתם הודה והורשע: בשתי עבירות של תקיפה סתם; בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי; בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו; בעבירה של התנגדות למעצר; ובעבירה של הפרת הוראה חוקית.

אנו מודעים לכך שהמשיב היה אדם צעיר בעת ביצוע העבירות, אך בהתחשב בחומרת העבירות בנסיבות ביצוען, בעבירות הלא מעטות הנוספות שבהן הודה והורשע כמפורט לעיל ובעובדה שהמשיב ממעיט מחומרת מעשיו ומסרב להשתלב בהליך טיפולי ומסוכנותו גבוהה, כפי שעולה מהתסקיר, היה על הערכאה הדיונית להשית עליו עונש מאסר ממושך באופן משמעותי, ובוודאי שלא היה מקום לגזור את עונשו בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

בפסקי דין של בתי המשפט, ובית משפט זה בפרט, הושתו על נאשמים בעבירות דומות מגוון עונשים - חלקם קלים מהעונש שנגזר על המשיב וחלקם חמורים ממנו. אנו סבורים כי מדיניות הענישה בהתייחס לעבירות אלימות המבוצעות על רקע של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או בחפצים חדים שיש בפגיעתם כדי לסכן חיי אדם, צריך שתשקף את חומרתן היתרה של עבירות אלה.

אנו מחמירים בעונש המאסר בפועל שהושת על המשיב ומעמידים אותו על 37 חודשים (בהפחתת ימי המעצר כפי שיורה בית המשפט קמא בהליך נפרד שמתנהל בעניין זה).

יצוין. אלמלא ההלכה הקובעת כי ערכאת הערעור אינה אמורה לגזור מחדש את דינו של נאשם ואינה נוטה להחמיר יתר על המידה, היה מקום להשית על המשיב עונש מאסר ממושך אף יותר.

שאר רכיבי העונש יעמדו בעינם.

אנו תקווה שהמשיב ינצל את יתרת תקופת המאסר כדי להשתלב בהליך טיפולי-שיקומי ולהיתרם ממנו.

ניתן היום, י"ז בחשוון התשע"ח (6.11.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

